

[Arbejdsministeren]

sernes Samvirke og har været støttet af Landsorganisationen og de øvrige lønmodtagerorganisationer.

Jeg deler hr. Bolvigs synspunkt, at det var ønskeligt, at flere blev beskæftiget i den private sektor, men som jeg sagde før, skulle den omstændighed, at vi fremrykker jobtilbuddet, gøre det muligt for den private sektor at give flere jobtilbud til de langtidsledige. Jeg synes, at når man kører så stærkt fra erhvervslivets side på problemerne med at skaffe arbejdskraft, så virker det ikke overbevisende, at det er så svært at skaffe jobtilbud frem fra den private sektor. Der er jo ingen sammenhæng imellem, at man på den ene side siger, at man ikke kan skaffe arbejdskraft, og på den anden side ikke vil være med til at give arbejdstilbud, når man tager den genoptræningsydelse, der følger med, som skulle udligne eventuelle forskelle i arbejds effektivitet, i betragtning.

Jeg har sagt, hvad jeg mener om mulighederne for deltidsefterløn. Jeg mener i virkeligheden, at det er noget, vi burde arbejde mere målbevidst på at få gennemført, og jeg deltager gerne i diskussioner om, hvordan dette i givet fald kunne gøres.

Fru Mimi Jakobsen gjorde en række bemærkninger om efterlønsordningens virkninger, og jeg tilslutter mig den positive vurdering, fru Mimi Jakobsen og heldigvis en lang række andre ordførere har fremført i forbindelse med efterlønsordningen. Jeg vil gerne i den forbindelse fremdrage en enkelt ting, som måske har været overset.

Da vi i sin tid diskuterede ordningen, var mange partier inde på, at de ældre i kraft af efterlønsordningen ville blive presset ud af arbejdsmarkedet, og at man blot ville rationalisere de ældre ud. Hvad er det, der er sket i praksis? Det er det modsatte. I dag siger arbejdsgiverne, at de mister nogle af deres bedste folk i kraft af efterlønsordningen. Efterlønsordningen har i stedet for at presse folk ud af arbejdsmarkedet vist erhvervslivet og arbejdsgiverne, hvor værdifuld en arbejdskraft de ældre er, og har dermed i virkeligheden styrket de ældres placering på arbejdsmarkedet, hvad jeg anser for meget positivt.

Jeg vil gerne, hvis der var en vågen dansk dagspresse til stede her i dag, anmode om, at man i presse og i radio fortæller folk om den overgangsordning, der etableres i forbindelse med efterlønsordningen. Mange mennesker,

der i dag er medlem af en arbejdsløshedskasse og har haft en forventning om, at de kunne gå på efterløn, når de fyldte 60 år og opfyldte 5 års betingelsen, tror, at de nu berøves denne mulighed. Jeg synes, det ville være godt for at berolige disse mennesker, at man orienterer om, at det ikke ligger i regeringens forslag, at nogen bliver stillet ringere.

Jeg skal ikke føje meget til hr. Kurt Hansens billedsprog, hvor han tog sig til hovedet og rystede på det og var en vandkanon, der bukkede sammen på midten, inden han løb ud i sandet, og hvad der ellers var af ramrende billeder af venstresocialisternes springende stillingtagen til en efterlønsordning, ud over en enkelt bemærkning. Hvis man havde fulgt hr. Kurt Hansens og venstresocialisternes anvisninger på, hvordan en efterlønsordning skulle se ud, og havde gjort det til en betingelse for overhovedet at få en efterlønsordning, så ville vi aldrig nogen sinde i dette folketing have haft et flertal for gennemførelsen af den. Aldrig. Derfor er det efter min opfattelse ukorrekt, når venstresocialisterne hævder, at de altid stemmer for selv det mindste fremskridt. De stemte ikke for efterlønsordningen, og man må fortolke hr. Kurt Hansens bemærkninger her i dag sådan, at det var lidt bedre, hvis vi ikke havde den nuværende efterlønsordning på arbejdsmarkedet, for hvis hr. Kurt Hansen havde ment, at det var et fremskridt, ville han selvfølgelig også have stemt for den i sin tid. Jeg tror ikke, at man ude på arbejdsmarkedet skylder hr. Kurt Hansen og venstresocialisterne ret meget i forbindelse med efterlønsordningen.

Jeg kan sige til hr. Poul H. Møller, at ingen bringes i vanskeligheder ved den skæringsdato, der her er opstillet, som i god tro har meldt sig ind i en arbejdsløshedskasse, har indrettet deres tilværelse efter at kunne gå på efterløn efter 5 års medlemskab, når de var fyldt 60 år. De »reddes« alle sammen, de omfattes alle sammen af overgangsordningen. Jeg kan sige til hr. Poul H. Møller, at vi tidligere har brugt forslaget fremsættelsestidspunkt som skæringstidspunkt for en overgangsordning. Jeg henviser her til, hvad vi i sin tid gjorde for de selvstændige erhvervsdrivende.

Til hr. Kurt Hansen og andre, som var inde på spørgsmålet om sanktioner over for langtidsledige, der afslår det fremrykkede jobtilbud, skal jeg sige, at det er regeringens